Vinetů - Těžkej Pokondr

Rec. Znáte je všichni, ti dva pamatují časy,
kdy prérie i vigvamy byly větší,
ohnivá voda lacinější a indiáni opálenější.

I já to pamatuji, byl jsem náčelníkem kmene Apačů,
byly to těžké, ale krásné časy, rád na to vzpomínám.
A z toho všeho zůstaly jen vzpomínky
a oni - Těžkej Pokondr.
To byl indiánský sen.

```
    C                      Dmi
R. Sen snů, jenž krouží prérií, (jenž krouží dál)
                              C
   sen snů, sem z vyšší sféry slít, (sen křídla má)
        F                  Emi
   sen snů seslal's nám Manitů, (sám Manitů)
      Dmi     C
   to zná Vinetů. (1.Atamana, 2.Makču Pikču, Tikitaka, 3.Atamana)
```

*: (Iá, iá, ... vuvuvu .... bratře, bratře, můj bratře.)

1. No Nšoči, je teda prima kus, hm hm, a má i vkus,
na ohništi peče špek, šaman nám míchá lék,
lysohlávky, co nasušil, když ještě Inčučůna žil,
v ruce svírá amulet, dnes nás čeká dlouhej let.
Pod vlivem kouzel těhleh hub i tlustý bizon náhle zhub',
Apači hledí na měsíc a ten, co sněd houby trochu víc,
zažívá, co je pravý ráj, neboť se mu zjevil
na železném oři sám - Karel May.
R.

2. Jó, je to fajn, ten sen, co mám vždycky za úplňku,
samej bizon, stáda, která nikde nekončí,
mírný, tichý zimy, pevný luk a šípy, tomahawky,
a v létě spousta slunce, jahod, malin a tak,
ale hlavně, hlavně, lysohlávky.
R.